

Det foreslås, at der for så vidt angår gyllebeholdere skal meddeles tilladelse til en af hensyn til markdriften ønsket placering, medmindre væsentlige hensyn til natur og miljø samt naboer afgørende taler imod placeringen. En tilladelse skal være betinget af, at gyllebeholderen afskærmes med beplantning.

2.1.4. Anvendelsen af overflødige landbrugsbygninger

Efter de gældende regler kan overflødige landbrugsbygninger tages i brug til håndværks- og industrivirksomhed samt lager og kontorformål m.v. på betingelse af, at virksomheden etableres i bestående bygninger, der ikke om- eller tilbygges i væsentligt omfang, og at bygningerne ikke er opført inden for de seneste 5 år.

Der foreslås en udvidelse af anvendelsesmulighederne for de overflødige landbrugsbygninger ved at fastsætte, at bygningerne uden tilladelse også kan tages i brug til mindre butikker og en bolig.

Ønskes der indrettet mere end en bolig, kræves der en landzonetilladelse, som kommunalbestyrelsen kan meddele efter en konkret vurdering.

Udvidelsen af anvendelsesmulighederne for så vidt angår butikker betyder, at der kan etableres gårdbutikker med et større varesortiment end egne produkter og andre mindre butikker.

2.1.5. Udvidelse af mindre virksomheder i det åbne land, der er etableret i eksisterende bygninger

Efter de gældende bestemmelser er det kun muligt uden tilladelse at etablere virksomheder m.v. i en tidligere landbrugsbygning inden for de bygningsmæssige rammer. Mere end uvæsentlige udvidelser af de eksisterende bygninger kræver en tilladelse fra landzonemyndigheden. Det gælder også, hvis en etableret virksomhed senere får brug for en udvidelse.

Det foreslås, at en mindre virksomhed, som lovligt er etableret i en eksisterende bygning, skal kunne udvides med et nyt byggeri eller ved til- eller ombygning. Hvis kommunalbestyrelsen vil modsætte sig udvidelsen, fordi den er i strid med kommunens planlægning, må den nedlægge et forbud efter planlovens § 14 og følge forbudet op med tilvejebringelsen af en lokalplan.

Hvis den nye bebyggelse ikke ønskes opført i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, skal der efter forslaget meddeles en landzonetilladelse for så vidt angår beliggenheden og udformningen af bebyggelsen.

Den foreslåede bestemmelse tager sigte på mindre virksomheder, som kan have vanskeligt ved at finan-

siere en flytning af virksomheden til et erhvervsområde.

2.2. Ændringer i reglerne om planlægning til butikksformål

2.2.1. De gældende regler

Planlovens regler om planlægning til butikksformål blev ændret i 1997 (lov nr. 324 af 14. maj 1997), lovforslag nr. L 118 FT 1996-97: 2745, 5639, 6338, A 2750, B 608, 753, 758.

Efter de gældende regler har regionplanmyndighederne ansvaret for den samlede detailhandelsstruktur i amtet/hovedstadsområdet, og kommunerne har ansvaret for den kommunale struktur. Lovens hovedregel er, at arealer til butikksformål skal udlægges i bymidten eller i bydelscentre. Uden for disse områder kan der planlægges for butikker, der kun betjener et mindre område (små lokale butikker), butikker, der alene forhandler særligt pladskrævende varegrupper (biler, tømmer og større byggematerialer) samt butikker i tilknytning til en produktionsvirksomhed. Endvidere kan der planlægges for aflastningsområder i det omfang det af hensyn til et bevaringsværdigt bymiljø ikke er muligt at udlægge tilstrækkelige arealer i den centrale del af en by.

I regionplanen fastsættes rammerne for den kommunale planlægning ved at regionplanen afgrænser de centrale dele af byen/bydelen, hvor der kan udlægges arealer til butikksformål. Regionplanen fastsætter endvidere rammer for det samlede butikksareal i byområdet/bydelen og de maksimale butiksstørrelser for de enkelte butikker. Butiksstørrelser, der giver mulighed for dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.000 m² kræver en særlig planlægningsmæssig begrundelse, som skal oplyses i redegørelsen for planen. Samme krav gælder for redegørelsen til kommuneplanen.

Ændringsloven indeholdt overgangsregler, som betød, at der, indtil der efter de nye regler var tilvejebragt regionplanretningslinier for den samlede detailhandelsstruktur, som hovedregel kun kunne kommune- og lokalplanlægges for butikker i områder, der var udlagt til centerformål i de gældende kommuneplaner. Overgangsreglerne fastsatte endvidere, at der ikke kunne planlægges for større arealer til de enkelte butikker end 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.000 m² for udvalgsvarebutikker.

Der er i alle regionerne tilvejebragt regionplanretningslinier, der har afløst overgangsbestemmelserne. De første blev endeligt vedtaget i marts 2000 og d sluttede i december 2001.